

[Arbejdsministeren]

og det gælder alle vore forslag. Vi må sikre, at ingen mister deres arbejde ved, at nogle andre sættes i gang, og regeringen vil meget gerne diskutere, om de kriterier, der er stillet op, er tilstrækkeligt effektive eller vi kan indføre en endnu bedre kontrol med, at dette merbeskæftigelseskrav opfyldes.

Når jeg nu har sagt noget pænt om fru Grethe Fenger Møller, er jeg nødt til at sige, at det falder mig uendelig meget sværere at sige noget positivt til hr. Ellemann-Jensen. For at bruge et af tidens udtryk: der var ikke meget luft under stråhatten i det indlæg, vi hørte fra hr. Ellemann-Jensen her i dag.

Den tanke, som lokale venstrefolk over hele landet har fremført med betydelig styrke, om at give de lokale samfund, kommunerne, mulighed for at sætte noget positivt, noget regulært i gang for de penge, som staten alligevel udbetalte til arbejdsløshedsunderstøttelse, blev betegnet som en kunstig tankegang, en tankegang, der ikke kunne bruges til noget som helst.

Vi fik at vide, at den eneste måde, man kunne klare problemerne på beskæftigelsesmæssigt, var gennem skattelettelse til erhvervslivet. Jeg vil gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at vi er positive over for lettelse af erhvervslivets vilkår på disse områder, men vi tror, at der i supplement hertil er behov for, at man lokalt kan sætte regulære job i gang, regulære arbejder i gang til gavn for lokalbefolkningen, for de penge, der i dag udbetales i understøttelse.

Hr. Ellemann-Jensen sagde med rette, at der er en regning, der skal betales, og det har flere andre ordførere også været inde på. Regeringen er indstillet på, at der er en regning, der skal betales, og regeringen vil lægge forslag frem til, hvordan denne regning skal dækkes ind. Det gælder på enhver restauration, hvor man nyder et måltid mad, at folk ved, når de spiser menuen, at på et eller andet tidspunkt kommer regningen. Den kommer ved kaffen.

Regeringen fører ingen bag lyset. Regeringen har nøjagtigt sagt, hvad dette forlag koster, men regeringen er selvfølgelig parat til at diskutere, hvordan regningen skal betales. Vi vil selvfølgelig, inden disse ting er afklaret, fremlægge vores forslag.

Det er jo ikke bare på dette område, at der er en regning, der skal betales. Også på landbrugsområdet er der en regning, der skal

betales. Man kunne ønske sig, at hr. Ellemann-Jensens ønske om, at man ikke fremlagde forslag uden samtidig at anvise økonomisk dækning, også udstrakte sig til landbrugsområdet. Har vi ikke på det område hørt milliardønske efter milliardønske fra venstres side? Lægger man hertil hr. Ellemann-Jensens egne skatteforslag, så har man en stor, udækket milliardregning, som partiet venstre i al beskedenhed aldrig har anvist nogen form for dækning af.

Jeg håber selvfølgelig ikke, at hr. Ellemann-Jensens holdning betyder, at et parti som venstre, som jo lokalt spiller en betydelig rolle, på forhånd har sagt: vi vil slet ikke diskutere, hvordan lokalsamfundene kan drages ind i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Vi sidder og forhandler med partiet venstre på en positiv og konstruktiv måde, bl.a. i de kommunale organisationer, og en strøm af venstreborgmestre fra venstrestyrede kommuner kommer ind og siger: kan vi ikke gøre det, kan vi ikke gøre det, kan vi ikke gøre det? På denne baggrund er det fantastisk at opleve en mur af mangel på forståelse fra partiet venstre, når det gælder Christiansborg.

Jeg vil sige til fru Lilli Gyldenkilde, at det er rigtigt, at vi ikke nåede eller ikke har haft evne til at løse problemet vedrørende de unges aflønning på beskæftigelsesarbejder. Fru Lilli Gyldenkilde ved fra offentligheden og fra de drøftelser, vi også har haft direkte med SF, at jeg har prøvet. Jeg har opfordret organisationerne både fra kommunal side og fra faglig side til at sætte sig sammen for at klare dette problem. Det er desværre ikke lykkedes, idet begge parter har meddelt, at for indeværende aftaleperiode er udløbet, er der ingen mulighed for, at man kan gøre noget ved denne sag. Det gør selvfølgelig, at den bekendtgørelse, vi hidtil har kendt, må løbe videre indtil udløbet af indeværende aftaleperiode. Men kan der findes andre løsninger, så er vi selvfølgelig parate til at diskutere dette spørgsmål.

Jeg vil i øvrigt sige, når man nu bruger udtryk som løntrykkerbekendtgørelse osv. om arbejdsdirektørens fastlæggelse af særlige lønvilkår, at man skal ikke glemme, at den løn, som de unge får, er normallønssatsen for voksne på det almindelige arbejdsmarked. Der er altså ikke med arbejdsdirektørens bekendtgørelse indført en særlig ungdomsløn,